

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

מה עלי לעשות כדי להיושע? — מחקר מקראי לפי גרסת המלך ג'יימס (KJV) עם מספרי סטרונג

מה עלי לעשות כדי להיושע? · תשובתם של השליחים עצמם (מעשי השליחים ב 38)

דוקטרינה מקראית יסודית — הבשורה של ישוע המשיח

במלים פשוטות

אלהים ברא אותך, ואלהים אוהב אותך. כל אדם חטא, והחטא מפריד אותנו מאלהים. אלהים שלח את בנו, ישוע המשיח. ישוע לא חטא לעולם, אך הוא מת לכפר על חטאינו. אחר כך הקים אלהים אותו מן המתים, והוא חי כעת. הנה מה שעליך לעשות. האמן בבשורה הטובה הזאת בכל לבבך. שוב מדרכי הרשע שלך — הפתבים הקדושים קוראים לזה תשובה. הטבל — רד אל תוף המים בשם ישוע המשיח — ואלהים יסלח לחטאיך. אלהים יתן לך את רוחו הקדוש לשכן בתוכך. אחר כך המשיח ללכת אחרי ישוע כל יום, יחד עם אחרים המאמינים, עד סוף חייך. הוא ישמרך, והוא יתן לך חיים שלא יפסקו לעולם.

דבר פתיחה

ידידי, השאלה החשובה ביותר שאדם יכול לשאול נשאלה ביום שבו נולדה הקהילה. האנשים ששמעו את האמת נדקרו בלבם, וזיעקו, מה נעשה? לא נאמר להם פשוט להרגיש משהו, או לומר תפילה ואחר כך להמשיך לחיות כפי שהיה קודם. ניתנה להם תשובה שיש בה פתח, ולפתח היה סף לחצות. האמינו — בכל לבבכם — כי ישוע המשיח מת בעד חטאיכם וקם מן המתים, כי האמונה באה מתוך שמיעת דבר האלהים. שובו — סורו מחטאתכם בכל לבבכם. הטבלו בשם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם — נקברים עמו, ונעורים לחיות חיים חדשים. קבלו את מתנת רוח הקדש — כי כל מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו. ואחר כך אל תעצרו בפתח: המשיכו בתורת השליחים, בבציעת הלחם, ובתפילות; הישארו דבוקים בו כשם שהזמורה דבוקה בגפן; והחזיקו מעמד עד הקץ — כי הישועה מתחילה באמת, נמשכת באמת, ומסתיימת באמת. תפילה היא התחלה טובה, ואתם יכולים להתפלל אותה בשעה זו ממש; אך הקשיבו לכל מה שהשליחים השיבו, ועשו זאת, ותושעו. זוהי הדרך פנימה. חקרו אותה בעצמכם, והתהלכו בה.

שלוש שאלות שמחקר זה עונה עליהן:

1. כאשר העם נדקרו בלבם וזיעקו, מה נעשה, כיצד ענו השליחים?
2. מה פרושו להאמין בלב ולהודות בפה, ומה עושה הטבילה בשם ישוע המשיח?
3. האם הישועה היא רק התחלה, או שעל האדם גם להמשיך, להשאר מחבר למשיח, ולעמד עד הסוף?

א. השאלה — אֲנָשִׁים אַחִים, מָה נַעֲשֶׂה?

מעשים 2:36 לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם: (37) ויהי כשמעם התעצבו אל לבם ויאמרו אל פטרוס ואל שאר השליחים אנשים אחים מה עלינו לעשות:
לָבָם נָקָר בָּהֶם → אֲנָשִׁים אַחִים, מָה נַעֲשֶׂה?

II. הבסיס — המשיח מת, ודמו מטהר מחטא

A. הרומאים 5:8 אבל בזאת הודיע האלהים את אהבתו אלינו כי המשיח מת בעדנו בהיותנו עוד חטאים:
בְּעוֹד הָיינו חַטָּאִים → הַמְּשִׁיחַ מָת בְּעֵדְנוּ.

B. חזון יוחנן 1:5 ומאת ישוע המשיח העד הנאמן ובכור מן המתים ועליון למלכי ארץ לו אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאתינו:
[G3068 louo] הַעֵד הַנָּאֵמָן + בְּכוֹר מִן הַמֵּתִים → לְמִי שֶׁאַהֲבָנוּ → וְרַחֵץ אוֹתָנוּ מִחַטָּאִינוּ בְּדָמוֹ שְׁלוֹ.

C. אפרים 1:7 אשר בו לנו הפדיום בדמו וסליחת הפשעים כרב חסדו:
אֲשֶׁר בּוֹ יֵשׁ לָנוּ הַפְּדוּת בְּדָמוֹ = סְלִיחַת הַחַטָּאִים.

(המחשבות האישיות שלי — הגאולה וסליחת החטאים הן בו. זו הסיבה שאנו נטבלים אל תוכו: הדם המטהר אותנו, והסליחה שהוא קונה, נמצאים באותו האחד שאליו אנו נטבלים.)

D. ישעיהו 52:14 כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם:
מְרָאֵהוּ נִשְׁחַת מְאִישׁ וְתָאָרוֹ מִבְּנֵי אָדָם.

E. ישעיהו 50:6 גוי נתתי למכים ולחיי למרטים פני לא הסתרתי מכלמות ורק:
אֶת גּוֹי נָתַתִּי לַמִּכִּים וּלְחַיִּי לַמֶּרְטִים -- פְּנֵי לֹא הִסְתַּרְתִּי מִכְּלָמוֹת וְרֵק.

F. תהילים 22:14 כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: (15) יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות תשפתי: (16) כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: (17) אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי: (18) יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל:
כָּל עֲצָמוֹתֵי הַתִּפְרְדוּ → דָּקְרוּ יְדֵי וְרַגְלִי → יִחְלְקוּ בְּגָדִי וְעַל לְבוּשֵׁי יִפִּילוּ גּוֹרֵל.

G. ישעיהו 53:4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה: **[H7495 rapha]** (5) והוא מחלל מפשענו מדכא מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו:
הוּא מַחֲלֵל מִפְּשָׁעֵנוּ + מְדַכָּא מַעֲוֹנוֹתֵינוּ → וּבַחֲבֵרְתּוֹ נִרְפָּא לָנוּ.

H. מתי 27:28 ויפשיטו אותו את בגדיו ויעטפהו מעיל שני: (29) וישרגו קצים ויעשו עטרת וישימו על ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו ויתלוצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: (30) וירקו בו ויקחו את הקנה ויכהו על ראשו:
עֲטֹרַת קוֹצִים עַל רֹאשׁוֹ -- הֵם יִרְקוּ עָלָיו וְהִכּוּהוּ עַל הָרֹאשׁ.

I. לוק 22:44 ויבאו עליו חבלי מות ויוסף להתפלל בחזקה ותהי זעתו כנטפי דם ירדים לארץ:
וְזַעְתּוֹ הָיְתָה כְּטַפֵּי דָם גְּדוֹלִים נוֹפְלִים אֶרֶצָה.

J. ג'ון 19:34 אך אחד מאנשי הצבא דקר בחנית את צדו וכרגע יצא דם ומים:
חֲנִית דָּקְרָה בְּצִדּוֹ → וּמִידָּה יָצָאוּ מַשֶּׁם דָּם וּמִים.

(מחשבותי האישיות — קרא זאת לאיטך, ודע שזה היה בעבורך. הפנים שיצרו את הכוכבים עוותו עד בלי היכר. הגב הנושא את כל הדברים נפתח ברצועה. הידיים שרפאו את המצורע נוקבו בברזל. עצמותיו בלטו למספר. הזיעה נטפה כדם לפני שהוכה מסמר אחד. הוא לא נוצח בכוח: הוא נתן את גבו מרצונו; הוא לא הסתיר את פניו. כל חבורה הייתה חטאך המושם עליו, כל פצע היה עוונך, כל טיפה הייתה חובך. וכאשר נשלם הדבר, דם ומים זרמו מצדו — הדם לכבס אותך, והמים לקבור אותך בו. אז כאשר נאמר לך לשוב ולהיטבל, אין מבקשים ממך לעשות דבר קשה. מבקשים ממך לקבל, על ברכיך, את מה שעלה לו בכל אותו מחיר.)

III. האמן באֲדוֹן יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ — וְהוֹדָה בּוֹ בְּפִיךָ

A. בְּרָאשִׁית 15:6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: **[H539 aman]**
הָאֵמָן בִּיהוָה → וַיַּחֲשֶׁבֶה לּוֹ צְדָקָה.

B. הרומאים 4:3 כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה:
אַבְרָהָם הָאֵמָן בַּאֱלֹהִים → וַיַּחֲשֶׁב לּוֹ לְצְדָקָה.

C. בְּמִדְבָּר 21:8 ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל הנשוח וראה אתו וחי: (9) ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי:

כל הנשוק, בהביטו אליו → יחיה.

D. ג'ון 3:14 וכאשר הגביה משה את הנחש במדבר כן צריך בן האדם להנשא: **[G4100 pisteuo]** (15) למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים: (16) כי ככה אהב האלהים את העולם עד אשר נתן את בנו את יחידו למען לא יאבד כל המאמין בו כי אם יחיה חיי עולמים:

כשם שמושה הרים את הנחש → כך צריך בן האדם להירום → כל המאמין בו לא יאבד, כי אם יהיו לו חיי עולם.

(מחשבותיי האישיות — הנחש שני אלה זה לצד זה ותן להם ללמד. במדבר, אנשים גוססים לא נצטוו להרוויח מרפא. נאמר להם להביט, באמונה, אל מה שאלוהים הרים על מוט — והם חיו. ישוע אומר שאותו מוט היה תמונה של צלבו שלו. האמונה היא המבט. לפני שאדם חוזר בתשובה על משהו, או מציית למשהו, עליו תחילה להביט בכל לבו אל מי שהורם, ולבטוח בו. ושים לב לאברהם: הוא האמין, ואלוהים חשב זאת לו לצדקה — לפני התורה, לפני כל טקס. האמונה היא היכן שהכול מתחיל. אך שים לב כמה מהר האמונה עוברת אל הציות בפסוקים הבאים — באותו לילה, באותה שעה.)

E. הרומאים 10:8 אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפיו ובלבבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מבשרים: **[G3670 homologeo]** (9) כי אם תודה בפיו אשר ישוע הוא האדון ותאמין בלבבך אשר האלהים העירו מן המתים אז תושע: (10) כי בלבבו יאמין האדם והיתה לו לצדקה ובפיהו יודה והיתה לו לישועה: הודה בפיו כי ישוע הוא האדון + האמן בלבבך כי האלהים הקימו מן המתים → ותושע.

F. הרומאים 10:13 כי כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט:

כל אשר יקרא בשם יהוה → יושע.

G. הרומאים 10:17 לכן האמונה באה מתוך השמועה והשמועה על ידי דבר אלהים:

האמונה באה משמיעה → והשמיעה על ידי דבר האלהים.

H. מעשים 16:29 וישאל נרות וידלג פנימה והוא מרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא: **[G4100 pisteuo]** (30) ויוציאם החוצה ויאמר אדני מה עלי לעשות למען אושע: (31) ויאמרו האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך: (32) ויגידו לו את דבר יהוה ולכל אשר בביתו: (33) ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימהר להטבל הוא וכל אשר לו:

אדוני, מה עלי לעשות כדי להושע? → האמן באדון ישוע המשיח → ונטבל הוא וכל אשר לו, מיד.

(מחשבותיי האישיות — רק פעמיים בכל התנ"ך נשאלת שאלה זו במדויק בקול רם: כאן בכלא בפיליפי, ובפנטקוסט במעשי השליחים ב'. הצב את שתי התשובות זו לצד זו. הקהל בפנטקוסט כבר שמע וכבר האמין — לכן נדקרו בלבם — ולכן פטרוס התחיל בשלב הבא: שובו בתשובה והיטבלו. הסוהר לא ידע דבר עדיין, לכן פולוס התחיל בשלב הראשון: האמן — ואז דיבר אליו את דבר האדון, ובאותה שעה בלילה נטבל האיש. שתי התחלות, דרך אחת. האמונה אינה מתחלה בטבילה, והטבילה אינה מתחלה באמונה; האמונה היא הלב הנשמע, ואותה שעה מספיקה.)

I. עברים 11:6 ובלי אמונה לא יוכל איש להיות רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי יש אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו:

בלי אמונה אי אפשר להיות רצוי לו → הבא אל האלהים צריך להאמין כי הוא הוה.

IV. התשובה — שוב, הטבל, קבל את רוח הקדש

מעשים 2:38 ויאמר פטרוס אליהם שובו מדרכיכם והטבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לסליחת חטאיכם וקבלתם את מתנת רוח הקדש: **[G859 aphasis]** **[G907 baptizo]** **[G3340 metaneo]** (39) כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו:

שובו + הטבלו בשם ישוע המשיח לסליחת חטאים → ותקבלו את מתנת רוח הקדש.

V. שוב

A. מעשים 3:19–3:20 (KJV) לכן הנחמו ושובו וימחו חטאיכם: למען אשר יבאו ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח:

התשובה + ההתהפכות → למען ימחו חטאיכם.

B. לוק 13:3 לא כי אמר אני לכם אם לא תשובו תאבדו כלכם גם אתם:

אם לא תשובו → תאבדו כלכם כמוהם.

C. 2 הקורינתיאנים 7:10 כי העצבת שהיא כרצון אלהים תפעל תשובה לישועה אשר איש לא יתחרט עליה אבל עצבת העולם פעלת את המות:

עצב כרצון אלהים פועל תשובה לישועה → ועצב העולם פועל מות.

(מחשבותיי האישיות — אל תחשבו שזוהי מילה קטנה, שנאמרת פעם אחת ותם ונשלם עניינה. שובה, ומילים כמוה, מהדהדות בכל התנ"ך ובברית החדשה מאה שתיים-עשרה פעמים — ארבעים ושש בתנ"ך, ושישים ושש בברית החדשה. מן הנביאים הקוראים שובו, שובו, עד יוחנן הקורא שובו,

עד האדון עצמו, עד השליחים, עד המשיח המקום שקם לתחייה הכותב לקהילות — קול אחד עובר מבראשית ועד ההתגלות: שובו. אלוהים לא חדל אף פעם לקרוא לבני האדם לכך. ואיש אינו רשאי לחדול מלעשות זאת.)

VI. הטבלו אל המשיח לסליחת חטאים

A. מעשים 22:16 ועתה למה תתמהמה קום והטבל והתרחץ מחטאתיך בקראך בשמו: **[G907 baptizo]**

קום והטבל ורחץ את חטאתיך → בקראך בשם יהוה.

B. הרומאים 6:4 לכן נקברנו אתו בטבילה למות למען כאשר נעור המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים מחדשים:

נקברנו עמו בטבילה למות -- למען כאשר קם המשיח מן המתים בכבוד האב כן נתהלך גם אנחנו בחיים חדשים.

C. קולוסים 2:12 כי נקברתם אתו בטבילה אף קמתם אתו בתחיה על ידי האמונה בגבורת אלהים אשר העירו מן המתים: **נקברנו עמו בטבילה → קמנו עמו באמונת פעלת אלהים.**

1 D. פיטר 3:21 וזה הוא אות הטבילה אשר כעת תושע גם אתנו לא בהסיר טנוף הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח:

הטבילה כעת תושע גם אתנו = בשאל לנו מאת אלהים רוח שלמה.

(מחשבותי האישיות — לא המים הם המושיעים. זוהי תשובת מצפון טוב כלפי האלוהים: הדם המוחל על המצפון באמצעות ציות הטבילה, והאדם המוקם לחיים חדשים.)

2 מלכים 5:10 וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: **[H2891 taher]**

לך ורחצת בירדן שבע פעמים → וישב בשרך לך וטהר.

2 מלכים 5:13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר:

אלו הנביא היה אומר לך לעשות דבר גדול, הלא תעשה אותו? → אף כי אמר לך, רחץ וטהר?

2 מלכים 5:14 וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר:

הוא טבל שבע פעמים בירדן → וישב בשרו כבשר נער קטן, ויטהר.

(המחשבות האישיות שלי — הנה אותה האמת המצוירת לפני זמן רב. נעמן היה איש גדול, ומצורע, ונאמר לו לעשות דבר קטן: לרדת ולרחץ בירדן שבע פעמים, ולהיטהר. הוא כעס, וציפה למחווה גדולה, וחשב שנהרות ארצו טובים ממי ישראל — כשם שאנשים עדיין נכשלים במצווה פשוטה כזו. אך לא מי הירדן הם שריפאו אותו; אלא שמיעת דבר האלהים במים אשר האלהים קבע בשמם. הוא ירד וטבל שבע פעמים, ובשרו שב כבשר נער קטן. כך נולד אדם מחדש: לא במאמץ גדול משלו, אלא בירידה בציות, ובעלייה כילד חדש, וטהור.)

E. סנט מארק 16:16 המאמין ונטבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: **[G907 baptizo]**

מי שמאמין ונטבל → יושע.

F. ג'ון 3:5 ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש מן המים והרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים:

[G1080 gennao]

אם לא יולד איש מן המים והרוח → לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים.

G. הגלטים 3:27 כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשתם את המשיח: **[G907 baptizo]**

כל אשר נטבלו במשיח → לבשו את המשיח.

H. טיטוס 3:4 אמנם כאשר נגלה נעם אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם: (5) אז לא בגלל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם מתוך חסדו על ידי טבילת התולדה השנייה וחדוש רוח הקדש:

חסד אלהים מושיענו ואהבתו נגלו → לא מתוך מעשי צדקה → כי אם ברחמיו הושיע אותנו על ידי רחיצת הלידה מחדש.

I. אפרים 2:8 כי בחסד נושעתם על ידי האמונה ולא מידיכם היתה זאת כי מתת אלהים היא: **[G5485 charis]** (9) לא מתוך המעשים שלא יתהלל איש: (10) כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכין האלהים מקדם למען נתהלך בהם:

כי בחסד נושעתם על ידי האמונה = מתת אלהים → לא מתוך מעשים, למען לא יתהלל איש → כי מעשה ידינו אנחנו, נבראים במשיח ישוע למעשים טובים.

(מחשבותי האישיות — יש להחזיק בשתי האמיתות הללו יחד, ואין כל סתירה ביניהן. החסד הוא המתנה; האמונה מקבלת אותה; והטבילה אינה מעשה הקונה דבר, לא יותר משנעמן קנה את ריפויי בטבילתו בנהר, או הגוססים קנו את חייהם בהביטם בנחש הנחושת. אלוהים סיפק את הכול; האדם רק מציית ומקבל. האיש העולה מן המים אין לו במה להתפאר — הוא נקבר, ואלוהים הקימו. נאמר לעיל על פטרוס א 3:21, וזה נכון גם כאן: זה לא המים, וזה לא מעשי ידינו. זהו חסד, המתקבל דרך ציות האמונה. והפטוסק הבא ממש אומר למה משמשים המעשים: לא היסוד לישועה, אלא פריה — אנחנו מעשה ידי של אלוהים, שנבראו מחדש במשיח ישוע כדי שנלך במעשים הטובים אשר הכין מראש למעננו. איש אשר מציית לציווי לא קנה את המתנה, ואיש הקורא לכך קנייה לא הבין את הציווי.)

J. 1 טימותי 1:13 אתי אשר מלפנים הייתי מגדף ומרדף ומחרף אבל רחמתי כי עשיתי מבלי דעת באין אמונה:

מגדף + רודף + עושק → אָבֵל אֲנִי מִצְאָתִי רַחֲמִים.

(המחשבות האישיות — שימו לב מי חטאיו נמחו בציות הזה. שאול מטרסוס רדף את דרך המשיח עד מות. הוא אסר אנשים ונשים וגרר אותם לבית הכלא, מגדף ורודף את עם האלוהים. האדון עצמו פגש אותו בדרך, הפילו לארץ, ודיבר אליו מן השמים. וְעַם כָּל זֹאת, שלושה ימים אחר כך, נשלח חנניה לומר: קום והיטבל, ומחה את חטאך, בקראך בשם האדון. אם האור בדרך לדמשק לא מחה את חטאי שאול, אך מי הציות מחו אותם, אזי אל יעלה על דעת איש כי חטאיו שלו מוסרים בדרך קלה יותר מזו שנתן האלוהים לגרוע שבחטאים.)

ז. קבל את מתנת רוח הקדש

A. מעשים 19:5 ויהי כשמעם זאת ויבאו להטבל בשם ישוע האדון: (6) ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם רוח הקדש וימללו בלשנות ויתנבאו:

נטבלו בשם האדון ישוע → רוח הקדש באה עליהם.

B. הרומאים 8:9 ואתם אינכם בבשר כי אם ברוח אם אמנם רוח האלהים שכן בקרבכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו שלו:

אם אין רוח המשיח באיש כלשהו → אין הוא שלו.

C. מעשים 2:39 כי לכם ההבטחה ולבניכם ולכל הרחוקים לכל אשר קרא יהוה אלהינו:

ההבטחה היא לכם + לבניכם + לכל אשר במרחקים.

D. אפרים 1:13 ואשר גם אתם נטועים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם גם נחתמתם ברוח ההבטחה רוח הקדש: (14) כי זה ערבון ירשתנו לפדות לו עם סגלה לתהלת כבודו:

נחתמתם ברוח הקדש ההבטחה → אשר הוא ערבון נחלתנו.

E. הקורינתיאנים 1:22 אשר גם חתמנו ואשר נתן בלבנו את ערבון הרוח:

חתם אותנו ונתן את ערבון הרוח בלבנו.

F. אפרים 4:30 ולא תעצבו את רוח הקדש של אלהים אשר נחתמתם בו אל יום הגאלה:

אל תעצבו את רוח הקדש אשר לאלהים → אשר בו נחתמתם ליום הגאלה.

(המחשבות האישיות שלי — רוח הקודש איננה גמול השמור למעטים נבחרים. הוא חותם המלך על אלה השייכים לו, והערבון — החלק הראשון של הנחלה המשולם מראש — לאות שאתה שייך לו עד יום הפדיון. על כן השאלה עומדת בפשטות, ויש לשאול אותה: קיבלת אתה את רוח הקודש? כי הדבר אומר זאת בבירור: כל מי שאין לו רוח המשיח, איננו שלו. מכתב בלי חותם איננו מכתב המלך. אדם בלי הרוח איננו עדיין של המשיח. בקש אותו עד אשר תהיה לך.)

VIII. התמד בתורת השליחים, בחברה, בבציעת הלחם ובתפלות

A. מעשים 2:41 ויקבלו את דברו בשמחה ויטבלו וביום ההוא נוספו כשלושת אלפי נפש: [G4342 proskartereo] (42) ויהיו שקדים על תורת השליחים ועל ההתחברות ועל בציעת הלחם ועל התפלה:

אלה שקבלו בשמחה את דברו נטבלו → והם היו מתמידים בתורת השליחים + בשתוף + בבציעת הלחם + בתפלות.

B. מעשים 2:46 ויום יום היו שקדים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בבית בבית: (47) ויאכלו מזונם בגילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעיני כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדה את הנושעים:

המשכה יומית בלב אחד → ויהוה הוסיף יום יום לקהל את הנושעים.

C. הקורינתיאנים 11:23 כי כה קבלתי אנכי מן האדון את אשר גם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לקח את הלחם: (24) ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גופי הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני: (25) וכן גם את הכוס אחר הסעודה ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתו: (26) כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הכוס הזאת הזכר תזכירו את מות אדנינו עד כי יבוא:

קבלתי מן האדון + זה גופי הנבצע בעדכם → עשו זאת לזכרוני → אתם מגידים את מות האדון עד כי יבוא.

D. ג'ון 6:54 האכל את בשרי והשתה את דמי יש לו חיי עולמים ואני אקימו ביום האחרון:

אוכל בשרי ושותה דמי יש-לו חיי עולם → ואני אקימו ביום האחרון.

E. ג'ון 1:9 ואם נתודה את חטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את חטאתינו ולטהרנו מכל עון:

אם נתודה על חטאינו → נאמן וצדיק הוא לסלח לנו ולטהרנו מכל עון.

F. עברים 3:13 אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע:

הוכיחו איש את רעהו יום יום → פן יקשה איש מכם במרמת החטא.

(המחשבות האישיות שלי — שימו לב כמה פעמים המילה אומרת יום-יום. הם התמידו יום-יום. הם בצעו את הלחם מבית לבית. הם עודדו איש את רעהו יום-יום. זו אינה דת של שעה אחת ביום ראשון, ושעה אחת באמצע השבוע — מושב שמתחמם פעמיים, ושאר החיים שייכים לאדם עצמו.)

הקהילה הראשונה חיה זאת בכל יום, יחד, והאדון הוסיף עליהם יום-יום את הנושעים. אמונה המונחת בצד עד למפגש הבא היא אמונה המתקשה עליידי מרמת החטא. הוא אינו מבקש ביקור. הוא מבקש חיים.)

ט. עֵמֶד בְּמִשִּׁיחַ — הַתְּמַד בְּאִמוּנָה

A. ג'ון 15:4 עמדו בי ואני בכם כאשר השריג בל יעשה פרי מאליו אם לא יעמד בגפן כן גם אתם אם לא תעמדו בי: [G3306 meno] (5) אנכי הוא הגפן ואתם השריגים העמד בי ואני בו הוא יעשה פרי לרב כי בלעדי לא תוכלון עשות מאומה:

אם לא תִשְׁכְּנוּ בִי → בְּלַעְדִי לֹא תוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

B. קולוסים 1:23 אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזועו מתוחלת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמים ואני פולס הייתי לה למשרת:

אם תַעֲמְדוּ בְּאִמוּנָה מִיִּסְדִּים וּמִבְּסָסִים → וְלֹא תִזְזוּ מִתְּקֻת הַבְּשׂוּרָה.

C. 2 ג'ון 1:9 כל העבר על תורת המשיח ואיננו עמד בה אין לו אלהים והעמד בתורת המשיח יש לו גם האב גם הבן: [G3306 meno]

הַמַּחֲזִיק בְּתוֹרַת הַמָּשִׁיחַ → יֵשׁ לוֹ גַּם הָאָב וְגַם הַבֶּן.

D. הרומאים 11:22 לכן ראה נא טובת אלהים וזעמו ועמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטובתו ואם אין כי עתה גם אתה תגדע:

הַבֵּט בְּטוֹב וּבַחֲוֹמֶרֶת הָאֱלֹהִים → אִם תַעֲמַד בְּטוֹבוֹ → וְאִם לֹא, גַּם אִתָּה תִכָּרֵת.

E. חזון יוחנן 3:15 ידעתי את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם: (16) כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקיאך מפי:

לֹא קָר וְלֹא חָם → מִפְּנֵי שְׁפוּשֶׁר אִתָּה -- אֶקִּיא אוֹתְךָ מִפִּי.

(מחשבותי האישיות — שימו לב מה עושה האדון עם הפושרים. לא רק הקרים, אלא גם הפושרים — מי שיש לו די דת כדי להיות בנוח, ולא די כדי להיות חי — אותו הוא יקיא מפיו. להישאר דבוק בו אין פירושו להיתלות בחוט דק, חם ביום ראשון וקר כל השבוע. פירושו לבעור. מוטב חם, הוא אומר, או אפילו קר, מאשר אותו דבר אמצעי המגעיל אותו. הישארו בו, ותנו לו לשמור עליכם בוערים עד הסוף.)

י. הַחֲזִק מֵעֵמֶד עַד הַקֶּץ

A. מתיו 24:13 והמחכה עד עת קץ הוא יושע: [G5278 hupomeno]

מִי שִׁיעֵמֵד עַד הַקֶּץ → הוּא יוֹשֵׁעַ.

B. חזון יוחנן 2:10 אל תירא את אשר עליך לסבל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה נאמן עד מות ואתנה לך עטרת החיים:

אֵל תִּירָא מִדְּבָרִים אֵלֶּה אֲשֶׁר תִּסְבֵּל → הִיֵּה נֶאֱמָן עַד מוֹת → וְאַתָּן לֶךְ עֶטְרַת הַחַיִּים.

1 C. הקורינתיאנים 11:28 יבחן האיש את נפשו ואז יאכל מן הלחם וישתה מן הכוס:

יִבְחֶן הָאָדָם אֶת עַצְמוֹ → וְכֵן יֹאכַל מִן הַלֶּחֶם הַהוּא וְיִשְׁתֶּה מִן הַכּוֹס הַהִיא.

D. מְשָׁלִי 24:16 כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה:

אִישׁ צַדִּיק יִפֹּל שִׁבְעַת פְּעָמִים וְנָקָם.

1 E. ג'ון 2:1 בני הנני כתב אליכם את זאת לבלתי תחטאו ואם יחטא איש יש לנו מליץ לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק:

אִם יִחְטָא אִישׁ → יֵשׁ לָנוּ פֶּרֶקְלִיט לִפְנֵי הָאָב, יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַצַּדִּיק.

F. עברים 7:25 אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הנגשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפגיע בעדם:

הוּא יָכוֹל לְהוֹשִׁיעַ אוֹתָם עַד תְּכֻלִּית → כִּי חַי הוּא לְעַד לְהַפְגִּיעַ בְּעִבּוּרָם.

G. תְּהִלִּים 103:12 כרחק מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו:

כְּמֶרְחָק מִזְרָח מִמְּעֵרָב → הֶרְחִיק אֶת פְּשָׁעֵינוּ מֵעֲלֵינוּ.

H. עברים 8:12 כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד:

חֲטָאֵתֵיהֶם וְעוֹנֵתֵיהֶם לֹא אֶזְכֹּר עוֹד.

I. ג'ון 10:27 צאני תשמענה את קולי ואני ידעתיך ואחרי תלכנה: (28) ואני אתן להן חיי עולמים ולא תאבדנה לנצח ואיש לא יחטף אתהן מידי: (29) האב אשר נתן לי גדול הוא על כל ואיש לא יחטף אתהן מיד האב:

צֹאנִי שׁוֹמְעוֹת אֶת קוֹלִי + הֵן הוֹלְכוֹת אַחֲרַי → וְלֹא יִחְטָף אִישׁ אוֹתָן מִיָּדִי.

J. יִחְזָקְאֵל 18:24 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר חטא במ ימות:

בשוב צדיק מצדקתו → בחטאתו אשר חטא בה ימות.

K. מְשָׁלִי 26:11 ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו:

כְּכֹלֵב שֶׁב עַל קָאו → כֵּן כִּסִּיל שׁוֹנָה בְּאוֹלֶתוֹ.

L. 2 פיטר 2:20 כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדנינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכבשו אחריתם תהיה רעה מראשיתם: (21) טוב היה להם לא לדעת את דרך הצדקה מאשר ידעוהו ונסגו אחור מן המצוה הקדושה המסורה להם: (22) ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזיר עלה מן הרחצה להתגלל ברפש:

שוב נסתבכו בו ונכנעו לו → אחריתם גרועה מראשיתם → הכלב שב אל קיאו + החזירה אשר רחצה שבה להתגולל ברפש.

M. מתיו 7:22 והיה ביום ההוא יאמרו רבים אלי אדנינו אדנינו הלא בשמך נבאנו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו גבורות רבות: (23) אז אענה בס לאמר מעולם לא ידעתי אתכם סורו ממני פעלי האון:

אֲדִינִי אֲדִינִי הֲלֹא בְּשִׁמְךָ נִבְּאֵנו → לֹא יָדַעְתִּיךָ מַעֲלָם: סוּרוּ מִמֶּנִּי פְעָלֵי הָאֵוֹן.

(המחשבות האישיות שלי — תינוק במשיח עשוי לשלוח את ידו אל האש אפילו אחרי שהאב אמר לא. זהו המעד של ילד שעדיין לומד, והאב יודע זאת. בן או בת בוגרים צריכים לדעת טוב יותר. אך הנה הרחמים שבדבר: אפילו כשאנו חוטאים, איננו מושלכים החוצה. יש לנו פרקליט — ישוע המשיח הצדיק — אשר חי לעולם ותמיד ומדבר אל האב בעדנו. כן, אנו קמים שוב. הצדיק שבע יפול וקם. אנו בוחנים את עצמנו, מתוודים על מה שעשינו, פונים מזה, וחוזרים אל עסקי אבינו, ומשאירים את העבר מאחור — כי אלוהים הרחיק את חטאינו כרחוק מזרח ממערב, ואינו זוכר אותם עוד. אך אל תעשו מהרחמים האלה תואנה. יחזקאל מציג את הצד השני: צדיק אשר שב מצדקתו ומת בחטאו לא יינצל בזכות הצדקה שהייתה לו פעם. פטרוס מציג את אותה תמונה בברית החדשה, והוא מצטט את המשל הישן כדי לעשות זאת: כלב ששב אל קיאו, חזיר רחוק ששב אל הרפש — משהו שנמלט מטומאת העולם על ידי הכרת האדון, ואחר כך שב לתוכה, במצב גרוע יותר בסופו מאשר בתחילתו. וישוע אומר לאלה שעשו רשע בשמו, "לא הכרתי אתכם מעולם". עתה אחזו בשתי החדות של החרב הזאת, ואל תקהו אף אחת מהן. האדון אומר שאיש לא יוכל לחטוף את צאנו מידו — לא אויב, לא כוח, לא אדם. אותה ביטחה היא אמיתית, וזו אחיזתו המחזיקה, לא אחיזתנו. אך הביטו כיצד הוא מתאר את הצאן ההם: הם שומעים את קולו, והם הולכים אחריו. המילה לעולם לא מציגה כבשה הנחטפת מידו; היא מציגה את הרחוק הפונה והולך חזרה אל הרפש, ברצונו החופשי. הכתובים מחזיקים בשני אלה — היד שלא ניתן לפרוץ, והאזהרה לא לסור — והם לא מתמוזגים לכלל נוסחה קלה אחת, ולכן גם אנחנו לא נעשה כך. אל תתיאשו כשאתם נופלים: הפרקליט אמיתי, והדרך חזרה הביתה פתוחה. אל תניחו שתוכלו לשוב חופשי כאוות נפשכם: האזהרה אמיתית גם היא. פלו, אך קומו. קומו, והחזיקו מעמד עד הסוף.)

XI. הישמרו — שמעו לשליחים, והיזהרו מבשורה אחרת

A. 1 ג'ון 4:6 ואנחנו מאלהים הננו היודע את האלהים ישמע אלינו ואשר איננו מאלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר את רוח האמת ואת רוח התועה:

היודע את האלהים שומע אתנו → בזאת נדע את רוח האמת ואת רוח התועה.

B. הגלטים 1:8 אבל גם אנחנו או מלאך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדי זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהיה: (9) כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי יבשר אתכם בשורה מבלעדי אשר קבלתם חרם יהיה:

אֲפֹלוֹ אֲנִי, או מַלְאָךְ מִן הַשָּׁמַיִם, נִבְּשֶׁר בְּשׁוּרָה אַחֶרֶת → יְהִי מִחָרֶם.

(מחשבותי האישיות — שימו לב היטב: אם מה שאנו מאמינים אינו מתאים למה שהשליחים הכריזו, אזי אנחנו הטועים, לא הם. הם ראו אותו, ושמעו אותו, ונשלחו על ידו. כל השומע לאלוהים שומע להם. להעמיד מורה מעל השליחים פירושו להקשיב לרוח התעיייה.)

C. אֶגְרֵת יְהוּדָה 1:3 אהובי בהשתדלי לכתב אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעיני לזרוכם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקדושים: (4) כי התגנבו לבוא מקצת אנשים הכתובים מאז למשפט הזה אנשי רשע ההפכים את חסד אלהינו לזמה וכפרים באלהים המשל היחיד ובאדנינו ישוע המשיח:

הֶאֱבֹקוּ עַל הָאֲמוּנָה שֶׁנִּמְסְרָה פֶּעַם אֶחָת → אֲנָשִׁים מְסִימִים הַתִּגְנְבוּ פְּנִימָה בְּלֹא הֶרְגֵשׁ.

D. 2 פיטר 2:1 וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי שקר אשר יכניסו כתות משחיתות ובכחשם במשל אשר קנם יביאו על נפשם כליון פתאם:

מורי שקר יכניסו כתות משחיתות → ובכחשם במשל אשר קנם:

E. הקורינתיאנים 11:13 כי אנשים כאלה שליחי שקר הם פעלי רמיה מתחפשים לשליחי המשיח: (14) ואיננו פלא הלא השטן גם הוא מתחפש למלאך האור:

שְׁלִיחֵי שֶׁקֶר, פּוֹעֲלֵי מֶרְמָה → הַשָּׁטָן עֲצָמוֹ מִתְחַפֵּשׂ לְמַלְאָךְ אוֹר.

(המחשבות האישיות שלי — אפילו בימי השליחים עצמם, היו שהתגנבו ועיוותו את ההוראה. כמה יותר בזמננו, כאשר רוב מה שמלמדים הוא חדש, אין לו שורש בדבר הישן, ואינו מטופל כשורה. דבר אינו נכון בשל היותו מאמן ידי אנשים רבים, ולא בשל היותו ישן בפי בני אדם. הוא נכון רק אם הוא מתאים למה שהשליחים מסרו.)

2 טימותי 4:3 כי בוא תבא העת אשר לא יכילו את הלקח הבריא כי אם כאות נפשם יקבצו להם מורים לשעשעי אזנים: (4) ויטו אזניהם מן האמת ויפנו אל ההגדות:

הם לא יסבלו את התורה הבריא → ולפי תאונתם הם יצברו להם מורים, בהיות אַזְנֵיהֶם מְגֻדָּוֹת.

1 טימותי 4:1 אבל הרוח אמר בפרוש כי באחרית הימים יהיו אנשים אשר יסורו מן האמונה בפנותם אל הרוחות המטעות ואל תורת השדים:

בעת האחרונה יהיו מקצת אשר יסורו מן האמונה → נאמנים לרוחות מתעות ולתורות שדים.

(מחשבות האישיות שלי — וזאת בדיוק אותה שעה: אנשים שלא יישאו תורה בריאה, אלא יאספו להם מורים לפי התאוה, כל מי שיגרד את אוזניהם, ויגידו להם את מה שהם רוצים לשמוע. אדם יכול לבנות לו בית שלם של מורים, כולם מסכימים איתו, וכולם טועים. האמת מעולם לא הוכחה על ידי רוב, מעולם לא נעשתה אמת בזכות מספר המאמינים בה, ומעולם לא התכופפה כדי לרצות את האוזן. סור מן האמת, ואתה מוסב — הדבר עצמו אומר זאת — אל האגדות.)

2 F. טימותי 2:15 היה שקוד להתיצב נאמן לפני אלהים וכפעל אשר לא יבוש המחלק על נכון דבר האמת:

השתדל להיראות נאמן לפני האלהים → להגיד נכונה את דבר האמת.

G. מתיו 4:4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יי:

לא על-הלחם לבדו יחיה האדם → כי על-כל-מוצא פי אלהים

H. מְשָׁלִי 30:5 כל אמרת אלוה צרופה מגן הוא לחסים בו: (6) אל תוסף על דבריו פן יוכיח בך ונכזבת:

כל אמרת אלוה צרופה → אל תוסף על דבריו.

(מחשבותי האישיות — אין אנו חופשיים לבחור ולברור מבין דבריו של אלוהים, לשמור את הקלים ולהותיר את הקשים. האדם חי על פי כל דבר ודבר. להוסיף עליו, או לגרוע ממנו, פירושו להימצא כוזב לפני האלוהים אשר דיבר אותו.)

יב. הדגמה של הגנב על הצלב

(מחשבותי האישיות — הנה האבן היחידה שרבים משעינים עליה את כל טענתם: הגנב הגוסס ניצל, כך הם אומרים, והוא מעולם לא נטבל; לכן הטבילה אינה הכרחית. הבה נשקול זאת כעת לאור הדבר, ונראה על מה זה באמת עומד.)

A. לוק 23:40 ויען האחר ויגער בו לאמר האינך ירא את האלהים בהיותך בעצם הענש הזה: (41) והן אנחנו בו כמשפט כי לקחנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מאומה רע: (42) ויאמר אל ישוע זכרני נא אדני בבאך במלכותך: (43) ויאמר ישוע אליו אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בגן עדן:

אנחנו מקבלים את שְׂכָר מַעֲשֵׂינוּ בְּצֶדֶק → אֲדוֹנִי, זְכַרְנִי → הַיּוֹם תִּהְיֶה עִמָּדִי בְּגֵן עֵדֶן.

B. מתיו 3:5 ויצאו אליו יושבי ירושלים וכל יהודה וכל ככר הירדן: (6) ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאתם:

יְרוּשָׁלַיִם + כָּל יְהוּדָה + כָּל כֹּכַר הַיַּרְדֵּן → נִטְבָּלִים עַל יְדוֹ, מִתְּוֹדִים עַל חַטֹּאתֵיהֶם.

C. סנט מארק 1:4 ויהי יוחנן טבל במדבר וקורא טבילת התשובה לסליחת החטאים: (5) ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנהר הירדן מתודים את חטאתם:

כָּל אֶרֶץ יְהוּדָה + אֲנָשֵׁי יְרוּשָׁלַיִם → כָּלֶם נִטְבָּלוּ עַל יְדוֹ בַּיַּרְדֵּן.

D. לוק 7:29 וכל העם והמכסים כשמעם הצדיקו את האלהים ויטבלו בטבילת יוחנן: (30) אך הפרושים ובעלי התורה נאצו את עצת האלהים על נפשם ולא נטבלו על ידו:

כָּל הָעָם וְהַמְכָּסִּים וַיִּטְבְּלוּ בַּטְבִּילַת יוֹחָנָן → אָבָל הַפְּרוּשִׁים וּבְעָלֵי הַתּוֹרָה, בְּהִיּוֹתָם לֹא נִטְבָּלִים, נָאֲצוּ אֶת עֲצַת הָאֱלֹהִים.

E. מתיו 21:32 כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמתם לו אבל המוכסים והזונות הם האמינו לו ואתם ראיתם ולא שבתם אחרי כן להאמין לו:

הַמוֹכְסִים וְהַזּוֹנוֹת הָאֲמִינוּ לוֹ.

F. ג'ון 4:1 ויהי כאשר נודע לאדון כי שמעו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיוחנן: (2) ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו:

יִשׁוּעַ עָשָׂה וְהַטְבִּיל תַּלְמִידִים רַבִּים יוֹתֵר מִיוֹחָנָן.

(מחשבותי האישיות — שקלו כעת את הגנב לאור זה. המילה לא אומרת אף פעם שהוא לא נטבל. זהו דבר שאנשים מניחים, ולאחר מכן בונים תורה שלמה על ההנחה שלהם. אך הקשיבו למה שהמילה כן אומרת: ירושלים, וכל יהודה, וכל הסביבה של הירדן הלכו ונטבלו, מתוודים על חטאיהם. העם הפשוט והמוכסים נטבלו. הזונות האמינו. רק הפרושים והמלומדים בתורה סירבו, ולא נטבלו. הגנב לא היה פרוש — הוא היה אחד מהעם, פושע, ממש מהסוג שנהר אל טבילת התשובה של יוחנן. ועל הצלב הוא עשה את הדבר עצמו שלמענו נועדה הטבילה: הוא התוודה על חטאו — אנו מקבלים את מה שמעשינו ראויים לו. הוסיפו לכך את העובדה שתלמידיו של האדון עצמם הטבילו אנשים רבים אף יותר מיוחנן, בכל אותה הארץ, במשך יותר משלוש שנים. כך שהאמת היא ההיפך מן התירוץ: המילה אינה מובילה אותנו לגנב שלא נטבל מעולם, אלא לאחד שכמעט בוודאות כן נטבל עם השאר. אלה הנשענים עליו נשענים על אדם שכבר נטהר.)

G. עברים 9:16 כי במקום שיש דיתיקי צריך לדעת מות מקימה: (17) כי רק במות המת תכון דיתיקי ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים:

צֹאָה תִּקְפָּה אַחֲרֵי מוֹת אֲנָשִׁים --> אֵין לָהּ כֹחַ כָּל עוֹד הַמְּצוּה חִי.

(המחשבות האישיות שלי — ונניח את המקרה הגרוע ביותר, שהוא כלל לא נטבל: גם אז הוא אינו כלל בשבילך. הוא מת לפני שהברית החדשה נכנסה לתוקף. לצוואה אין תוקף כל עוד עושה הצוואה עודנו בחיים, והאדון עדיין לא מת. כך שהגנב התקבל כפי שהיו מתקבלים אנשים בימים הקדומים, לפני שדלת הברית החדשה הזאת נפתחה אי־פעם. והוא היה מסומר לצלב, ידיים ורגליים, ולא יכול היה לרדת כדי להיטבל. אלוהים דורש ציות מן האדם במה שהוא מסוגל לעשותו. מה שאדם גוסס לא יכול היה לעשות אינו תירוצו עבור אדם חי אשר יכול. אינך מסומר לצלב; אתה יכול לציית).

H. מתיו 7:26 וכל השמע את דברי אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על החול: (27) וירד הגשם וישטפו הנהרות וישבו הרוחות ויפגעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה:

שומע ואינו עושה → בנה ביתו על החול → ותהי מפלתו גדולה.

(מחשבותיי האישיות — כך שכל התירוץ תלוי בהנחה שהמילה מעולם לא הוצהרה. הוא עומד כנגד העדות הברורה שהמילה כן נותנת. זהו בית בנוי על החול, ומפלתו תהיה גדולה. אך הציווי עומד על הסלע, ולא זע ממקומו: שובו, והיטבלו, כל אחד מכם.)

(המחשבות האישיות שלי — אך שמעו גם את זאת ביראת כבוד, ולא בהנחה קלת-ראש שכבר הבנתם הכול. רבים הניחו כך, וטעו. ואנחנו המביאים לכם את המילים האלה איננו טוענים לדעת הכול. אנו עדיין תלמידים, ומוכנים להיתקן על ידי המילה ועל ידי אלה שנשלחו. אך לא נעז לשנות את מה שהשליחים אמרו במפורש. לכן בחנו זאת בעצמכם: אם שגינו, תנו למילה לתקן אותנו. אך היזהרו שלא תוסחו על ידי הקשבה לקולות של אנשים מעל קול שליחי השָׁחַ. אנו בוחנים שאלה מסוימת זו בפירוט רב כדוגמה אחת לאופן שבו אתם עדיין יכולים להאמין בדבר מה אף כאשר נראה שהמקרא, על פני השטח, דוחף בחריפות לכיוון ההפוך. עלינו לחלק את המילה בצדק: איננו יכולים להוסיף עליה, ואיננו יכולים לגרוע ממנה.)

התפילה לקבלו

אלוהים, רחם עלי, חוטא אני. שמעתי את האמת, ולבי נבקע, ואני שואל אותך: מה עלי לעשות? אני מאמין בכל לבי כי ישוע המשיח מת בעדי וקם לתחייה, ואני מודה בפי כי ישוע המשיח הוא האדון. אני שב בתשובה — אני פונה מחטאי אליך בכל לבי. אטבל בשמו לסליחת חטאי, ואיקבר עמו, כדי לחיות חיים חדשים. מלא אותי ברוח קודשך, כי בלי רוח המשיח אינני שלך. שמור אותי: עזור לי להתמיד בתורת השליחים, בבציעת הלחם ובתפילות; עזור לי להישאר מחובר למשיח כשריג לגפן; עזור לי להחזיק מעמד, נאמן עד הסוף. הושיעני, אדוני, והנחה אותי עד תום הדרך. אמן.

מבחן תרגול

1. וְיִהְיֶה כְּשִׁמְעָם זֹאת וַיִּתְקְפוּ בְּלִבָּם וַיֹּאמְרוּ —

(a) מדוע אתה מתמהמה?

(b) אנשים אחרים, מה נעשה?

(c) האם הוא יחיה?

2. שׁוּבוּ וְהִטְבְּלוּ כָּל אֶחָד מֵכֶם בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ ל —

(a) סליחת החטאים

(b) תשובת מצפון טוב

(c) התגמול המגיע בעד מעשינו

3. וַיָּבֹא בְּחֶרְדָּה וַיֹּאמֶר, אֲדֹנִי, מָה עָלַי לַעֲשׂוֹת לְהוֹשִׁיעַ? וַיֹּאמְרוּ, הֲאִמֵּן בְּאֶדֶן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ. וּבִשְׁעָה הַהִיא בִּלְיָלָה הוּא —

(a) נחתם ליום הגאולה

(b) התמידו במקדש יום יום

(c) נטבל, הוא וכל אשר לו, מיד

4. וַיִּטְבַּל נַעֲמָן בִּירְדֵן שֶׁבַע פְּעָמִים וַיֵּשֶׁב בְּשָׂרוֹ —

(a) לבן כשלג

(b) כבשר ילד קטן, והוא היה טהור

(c) אחרי שרחץ בנהרות דמשק

5. כָּל הָעוֹבֵר וַאֲיָנֵנו עֹמֵד בְּתוֹרַת הַמָּשִׁיחַ —

(a) האם לא אלהים

(b) יש לו גם האב וגם הבן

(c) יקבל עטרת החיים

ואם אין לאיש רוח המשיח —
(a) הוא נחתם ליום הגאולה
(b) הוא יטבל בטבילת יוחנן
(c) הוא איננו של

7. צוֹאָה נֶאֱמָנָה —
(a) כל עוד המצוה בחיים
(b) אחרי שהאנשים מתים
(c) כי קרוב אליך הדבר, בפיד

מפתח תשובות: 1-b · 2-a · 3-c · 4-b · 5-a · 6-c · 7-b

מסלול צדדי — אל הגלטים ג:כז ("נטבלתם למשיח") נפתח אל זרע אברהם: "ואם אתם למשיח, אם כן זרע אברהם אתם ויורשים על פי ההבטחה" (אל הגלטים ג:כט).

מסלול צדדי — אל האפסים א:יד ("ערבון הרוח") נפתח אל גאולת הנחלה הקנויה — הנחלה עצמה, והיום שבו ישולם הערבון במלואו.

תשובה זו אינה נשענת על קולו של כותב אחד בלבד. משה, דוד, שלמה, ישעיהו ויחזקאל עומדים בה לצד מתי, מרקוס, לוקס, יוחנן, פאולוס, פטרוס ויהודה, ואיגרת העברים לצידם — שנים-עשר עדים מן הברית הישנה והחדשה, כולם אומרים דבר אחד.

סיום

חזון יוחנן 2:10 אל תירא את אשר עליך לסבל הנה עתיד המלשין להשליך מכם לבית המשמר למען תנסו והייתם בצרה עשרת ימים היה נאמן עד מות ואתנה לך עטרת החיים:
היה נאמן עד מות → ואֵתָן לָךְ אֶת עֶטְרַת הַחַיִּים.

מילות מפתח יווניות

“האמין” — **G4100 pisteuo** — להאמין; לבטח; למסר אל
האמן באדון ישוע המשיח ותושע — אמונה בלב, לפני כל צעד שנעשה.
“התוודה” — **G3670 homologeo** — לומר את אותו הדבר; להודות בגלוי
בפכה נעשית ההודיה לישועה.
“לחזור בתשובה” — **G3340 metaneo** — לשנות את הדעת; לחזור בתשובה
הפנייה המחוללת אותה — לא רק צער, אלא מחשבה שנתחדשה כלפי האלוהים.
“התטבל” — **G907 baptizo** — לרחוץ; להיטבל במים ולקום שוב
מעשה הציות הראשון: נקבר עמו, וקם לחיים בהתחדשות.
“נרחץ” — **G3068 louo** — לטבול; לרחוץ את כל הגוף
רחץ אותנו מקטאֵינו בדמו.
“סליחה” — **G859 aphasis** — שילוח; עזיבה; סליחה
נטבלו בשם ישוע המשיח לסליחת החטאים — החטאים שעברו נשלחו מעל.
“נולד” — **G1080 gennao** — להוליד; להוליד
אם לא יולד איש מן המים וקרוח לא יוכל לבוא אל מלכות האלהים.
“חן” — **G5485 charis** — חסד; מתנת חנם
כי בחסד נושעתם על ידי האמונה — היא מתנת אלהים.
“המשך בהתמדה” — **G4342 proskartereo** — להמשיך; לצפות; להתמסר בהתמדה
ארבעה הדברים שבהם התמידה הקהילה הראשונה: תורת השליחים, ההתחברות, בציעת הלחם, והתפילות.

“להישאר” — **G3306 meno** — לשכון; להישאר; לגור; להמשיך
הענף עושה פרי רק כל עוד הוא נשאר בגפן.

“שאת/לשאת/סבל” — **G5278 hupomeno** — לשאת מתחת; לשאת; לסבול
מי שיעמד באמונתו עד הקץ, יושע.

מילות מפתח בעברית

“האמין” — **H539 aman** — לבטח; להיות נכון; להיות נאמן — שרש המלה "אמן"
והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה.

“טהור” — **H2891 taher** — להיות טהור; להיות נקי
רחץ וטהר — ובשרו שב כבשר נער קטן.

“נרפא” — **H7495 rapha** — לרפא; להשלים
בחברתו נרפא לנו.

SOURCES & CREDITS

.Scripture: Modern Hebrew Bible (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated

.Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0)

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

.Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain)

.Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1)

.SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) ©